

KRĘTY (3) *ai*

[*sg m G kręt(e)go. ♦ A kręt(e)go.*] ♦ *pl G krętych (1). ♦ A subst kręt(e) (1). ♦ I m kręt(e)mi (1).*
Sł stp, Cn notuje, Linde XVII – XIX w.

1. *Zrobiony przez skręcanie, zwijanie; contortus, intortus, tortilis, tortus Cn (1) :*

[*Wyrażenie: »kręty len«: namoty oppony í plothna lnyanego de bisso retorta kretego Inv TomZbrudzBrul Ex 27/9.*]

W przen (1) :

Wyrażenie: »wici kręte« = wybiegi, wykręty (1): Niech po proftu/ zaniechawszy wići krętych odpowie. CzechEp 268.

2. *Silnie skręcony, naciągnięty, napięty (1) : Káždyby rzekł ze [!] íam Phoebus bije w kręte írony [lutni]/ Y ólnowę trzewonitną ćwiczy Bog vczony. KlonŻal B2v.*

3. [*Wijący się, wyginający: Niż íie zápali po śwítanie zorzá/ To zbieram z wędzy krętego węgorzá. BielawMyśl F2v.*]

4. *Zawiły, wykrętny, pełen wybiegów (1) :*

Wyrażenie: »z chytra kręty« (1): Qui contortulis quibusdam conclusiunculis effici volunt non esse malum dolore, Ktorzy nieyákiemi z chytrá krętemi dowody tego dowodzą yákoby boleść nie miáła być miedzy złemi rzeczami poczytána. Mqcz 459b.

Synonimy: 2. naciągniony; 3. wijący się; 4. wykrętny.

Cf KRĘCISTY, KRĘCONY, KRĘTNY, KRĘTOGŁÓW, KRĘTOROG, KRĘTOROGI, KRĘTU WĘTU